

„Роња, разбојничка кћи“, Астрид Линдгрен

Право пријатељство и слога су јачи од свега

Књига „Роња разбојничка кћи“ говори о девојчици Роњи и њеном необичном одрастању у разбојничкој дружини оца Матиса. Она је била весела, несташна и храбра девојчица. Није се плашила да сама одлази у шуму. Ту су живела опасна и нестварна бића, птице гузуљци, харпије и сиви бауци.

Матис је много волео Роњу и бринуо је о њој. Говорио јој је да се чува опасних бића у шуми. Посебно ју је упозоравао на Паклену провалију, јер кад једном упаднеш у њу, не можеш више да изађеш. Ипак, Роња га је није послушала. Била је радознала и отишла је да истражи провалију. Тамо је упознала дечака Бирка који је био син вође супарничке банде. Роња је прихватила Бирков изазов да прескочи провалију. Бирк је упао у њу, али срећом Роња га је избавила. Бирк се одужио Роњи тако што је спасао када су је заробили гузуљци у шуми. Тада се између њих родило једно лепо пријатељство.

Роњини и Биркови родитељи били су велики непријатељи. Њихов однос је постао још гори када се Бирк са својим разбојницима уселио у други део Матисове тврђаве. Роња и Бирк су се супроставили родитељима који су били против њиховог пријатељства.

Неки делови књиге су јако тужни. Плакала сам кад је Ђелави Пер умро. На крају ове књиге две породице су се помириле. Роња и Бир су могли да се виђају, а да то не крију од родитеља.

Књига нам поручује да су право пријатељство и слога јачи од свега.